

I Anledning heraf skal man meddele:

ad 1. Ved den kongelige Anordning, som i Henhold til Lovforslagets § 3, 2det Stykke, vil være at udstede herom, er det paatænkt at give tilsvarende Regler til dem, der gælder for andre Embedsmænd, hvem der er tillagt *Embedsbolig* (ikke *fri Bolig*), jfr. f. Eks. Anordning 3. September 1879 og Anordning 27. Januar 1905. Ministeriet har endnu ikke i Enkelthederne udarbejdet de Regler, som tænkes fulgte, men Hovedprincippet, man vil følge, vil blive det, at Præsterne, der skal modtage deres Boliger ved Overlevering paa den i Anordningen bestemte Maade, vil blive tilpligtede at bekoste den aarlige Vedligeholdelse, dog at Synet overensstemmende med, hvad der allerede nu gælder, ikke i noget Aar vil kunne udsætte Arbejdet til en større Udgift end 300 Kr. Til større Vedligeholdelsesarbejder tænkes Udgifterne udredede ved Hjælp af Embedslaan, saaledes at ogsaa her den fornævnte Grænse for den aarlige samlede Udgift til Vedligeholdelse iagttages. Ved Ombygninger og delvise Fornyelser saavel som Opførelsen af helt nye Bygninger maatte Udgiften ikke kunne lægges paa Embedet.

Ved Embeder med Avling tænkes den beregnede Udgift til Befordring fradraget i Beregningen af Avlingens Nettoindtægt; hvor ingen Avling findes, tænkes tilsvarende Godtgørelse udredet af Lønningsfonden.

ad 2. Naadensaaret maa i hvert Tilfælde udregnes efter Reglerne i Danske Lovs 2—13. Første Gang en Præst indtræder i Embede efter den nye Ordning, faar han Værdien af Naadensaaret i sit tidligere Embede udbetalt foruden den fulde Lønning i sit nye Embede efter Lovforslagets § 3, 1ste Stykke. Pension fra Afskedigelsesdagen er kun beregnet at skulle kunne gives Præster, der afskediges fra Embeder, hvori de er ansatte under den nye Lønningsordning.

ad 3. Beregningen af Avlingens Nettoindtægt tænkes foretaget ved et Skøn i hvert enkelt Tilfælde; de nærmere Regler herom har Ministeriet endnu ikke udarbejdet. Saa vidt vides, findes der ikke ved kongelig Anordning eller paa anden Maade fastslaaede Regler for denne Beregning ved andre Embeder, til hvilke der er knyttet Avling som Hjemmeindtægt, men Hovedprincippet maa være det gennem et Skøn af sagkyndige paa Grundlag af nærmere fastsatte Regler at søge at udfinde, hvad Avlingen ved forsvarlig Drift vil kunne udbringes til; jfr. i øvrigt herved Princippet i Landsover- samt Hof- og Stadsrettens Dom af 4. Juli 1898 (Ugeskrift for Retsvæsen 1898, Pag. 749 ff.).

ad 4. Med Hensyn til dette Spørgsmaal henvises til Lovforslagets § 4, 2det Stykke, og Bemærkningerne til Lovforslaget, idet tilføjes, at man ved indtil videre at indskrænke sig til at give Adgang til frivillige Overenskomster om Afløsning har ment at holde forskellige Udveje aabne til, hvorledes det fulde Vederlag for disse Ydelser skal udbringes; at det ogsaa bliver det fulde Vederlag, maatte det blive Administrationens Sag at paase ved Stadfæstelsen af disse Overenskomster. Ved det „fulde Vederlag“ tænkes her paa det Vederlag, som vilde være passende fra *hele* Menigheden, Valgmenighedsmedlemmer og Sognebaandslødere indbefattede, saaledes at der ved Undladelse af at opkræve hos de til enhver Tid i Sognet værende Valgmenighedsmedlemmer og Sognebaandslødere, der have løssagt sig fra Sogneforbindelsen paa den i Lovforslaget ommeldte Maade, gennem Restbeløbet skulde tilkomme Præsten, hvad der tilkommer ham fra dem, som til enhver Tid bliver tilbage i Sognet. Foranstaaende gør ikke nogen Adskillelse nødvendig mellem Købstad og Land ud over, hvad der indeholdes i Lovforslagets § 4, sidste Stykke, 1ste Punktum, og ej heller mellem Højtidsoffer og Offer og Accidenser, og hvad Lærerne angaar, er de ligesom ved tidligere Afløsninger af Højtidsofferet tænkt at skulle gaa med ind under Afløsningen, dog at for deres Vedkommende Regelen om Erstatning fra Kommunekassen for Offertab i Loven om Løsning af Sognebaandet af 4. April 1855 § 6, jfr. Lov om Valgmenigheder af 15. Maj 1903 § 22, 3die Stykke (Lov om Menighedsraad af 10. Maj 1912 § 17), vedbliver at gælde.